

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Κατάρτιση εικονικών προϋπολογισμών

ανά υπουργείο

ΜΕΡΟΣ 81ο

Ενώ λοιπόν τις επόμενες ημέρες το νομοσχέδιο για τη δημιουργία του ΟΔΔΗΧ θα γινόταν νόμος του κράτους, καθώς ψηφίστηκε από τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, παρά τις προειδοποιήσεις που έκαναν όχι μόνο ο Γ. Αθωοσκούφης από τη Ν.Δ. αλλά και ο πρώην υφυπουργός Οικονομικών, Νίκος Κυριαζίδης, ότι έτσι η διαχείριση του δημόσιου χρέους γινόταν αδιαφανής, η ζωή επανήλθε στους συνήθεις ρυθμούς... ΠΑΣΟΚ!

Του
ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@eleftheros.gr

Όσον αφορά την κατάρτιση προσχεδίων του Προϋπολογισμού της επόμενης χρονιάς 1999 ακολουθήθηκε κατά γράμμα η νοοτροπία των προηγούμενων ετών. Για παράδειγμα κανένα υπουργείο, νομαρχία ή ΔΕΚΟ δεν είχε στείλει μέχρι τις 8 Ιουνίου 1998, που είχε ορισθεί ως τελευταία προθεσμία, τα προσχέδια των προϋπολογισμών του 1999.

Προσχέδιο προϋπολογισμού με... εικονικά στοιχεία

Σημειώνεται ότι στην εγκύκλιο που είχε στείλει προς τα υπουργεία ο τότε υφυπουργός Οικονομικών Νίκ. Χριστοδουλάκης αναφερόταν ότι οι αυξήσεις των πιστώσεων που θα έγραφε, στο προσχέδιό του κάθε υπουργείο, θα τις υπολόγιζε με βάση το ποσό που είχε αναγραφεί στον Προϋπολογισμό του 1998 και όχι με βάση το επίπεδο που διαμόρφωναν στην πράξη οι δαπάνες στο τέλος του έτους. Η οδηγία αυτή, η οποία αναγνώριζε ότι είχαν γίνει σοβαρές υπερβάσεις στο σκέλος των δαπανών, στην ουσία, δημιουργούσε τη βάση για την κατάρτιση πλυστών στοιχείων στον προϋπολογισμό της επόμενης χρονιάς, καθώς, τα ποσά που ήταν γραμμένα στον εγκριθέντα προϋπολογισμό της προηγούμενης χρονιάς, δεν ίσχυαν, καθώς ήταν μικρότερα, από τα ποσά που είχαν δαπανηθεί! Επίσης, σε άλλη παράγραφο της ίδιας εγκυκλίου, αναφερόταν ότι σε περίπτωση που για κάποιους λόγους, που δεν είναι

εξωγενείς, αυξηθούν οι δαπάνες κάποιου υπουργείου πάνω από τις προϋπολογισθείσες, τότε το επιπλέον ποσό από εκείνο που θα έχει γραφεί στον προϋπολογισμό, θα αφαιρείτο από το αντίστοιχο ποσό του προϋπολογισμού της επόμενης χρονιάς! Αυτό σήμαινε ότι όποια υπουργεία είχαν κάνει υπερβάσεις στις δαπάνες το 1998, θα τους μειώνονταν κατά το ύψος της υπέρβασης, τα σχετικά κονδύλια από τον Προϋπολογισμό του 1999. Οι παραπάνω οδηγίες όμως δεν τηρήθηκαν από τους υπουργούς για προφανείς λόγους, με αποτέλεσμα να μην στείλουν στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους τα προσχέδια των προϋπολογισμών των υπουργείων τους και έτσι η ευθύνη για την περικοπή των κονδυλίων να μεταφερθεί στο υπουργείο Οικονομικών..., το οποίο όμως, σύμφωνα και με την αποσταλείσα εγκύκλιο, κατά την κρίση του, εδικαιούτο να περικόψει δαπάνες «χαμηλής προτεραιότητας»!

Σε τέλημα οι ιδιωτικοποιήσεις μικρών τραπεζών

Παράλληλα, τα έσοδα τον μήνα Μάιο δεν εξελήσσονταν με τον προβλεπόμενο στον προϋπολογισμό ρυθμό, ενώ οι απεργιακές κινητοποιήσεις των εργαζομένων στην Ιονική Τράπεζα ήταν στην ημερήσια διάταξη, καθώς οι εργαζόμενοι ήταν αντίθετοι στην πώληση του 51% στην Alpha Bank. Από την πλευρά της η κυβέρνηση Σημίτη έδειχνε ότι δεν πολυπίστευε ότι θα μπο-

- Τι έλεγε η σχετική εγκύκλιος Χριστοδουλάκη
- Σε τεληματώδη κατάσταση οι ιδιωτικοποιήσεις τραπεζών
- Η Τράπεζα Κρήτης ξεκίνησε για πώληση τον Ιούλιο του 1996, αλλά μέχρι τα μέσα Ιουνίου 1998 δεν είχε πωληθεί!

ρούσε να γίνει πράξη η πρόταση του προέδρου της Alpha Bank Γιάννη Κωστόπουλου για εξαγορά του 51% της Ιονικής, καθώς μέχρι τον Ιούνιο του 1998, δεν είχαν ολοκληρωθεί ακόμη οι πωλήσεις της Τράπεζας Κρήτης και της πολύ μικρής τράπεζας Κεντρικής Ελλάδος! Πρέπει να σημειωθεί ότι η διαδικασία πώλησης της συγκεκριμένης τράπεζας ξεκίνησε στις 22 Ιουλίου 1996 με τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως σχετικής απόφασης των υπουργών Εθνικής

Οικονομίας και Οικονομικών και του διοικητού της Τραπεζής της Ελλάδος. Στη συνέχεια στις 28 Μαρτίου του 1997 ανακοινώθηκε νέος γύρος πώλησης της Τράπεζας Κρήτης. Το τίμημα μειωνόταν στα 30 δισ. δρχ. από 40 δισ. που είχε ορισθεί αρχικά. Παράλληλα, έδωσε και άλλες διευκολύνσεις σε όποιον επενδυτή θα ενδιαφερόταν να την αγοράσει, αφού θα έχει τη δυνατότητα να προκαταβάλει μόνο το 30% του τιμήματος και να εξοφλήσει το υπόλοιπο σε τρία (3) χρόνια. Οι ενδιαφερόμενοι θα έπρεπε να υποβάλουν τις προσφορές του μέχρι τις 9 Σεπτεμβρίου 1997, ενώ αρχικά η προθεσμία ήταν μέχρι 6 Ιουνίου 1997. Λίγο πριν εκπνεύσει η προθεσμία υποβολής των προσφορών η μία από τις ενδιαφερόμενες τράπεζες, η Eurobank, ανακοίνωσε ότι αποσύρει το ενδιαφέρον της, χωρίς να δώσει ποιητές εξηγήσεις. Έτσι έμεινε μόνο η Τράπεζα Πειραιώς να διεκδικεί την αγορά της τράπεζας Κρήτης. Υπέβαλε την προσφορά της, η οποία όμως στις

18 Νοεμβρίου 1997 απερρίφθη από την επιτροπή αξιολόγησης που είχε συσταθεί! Έτσι ναυάγησε και η δεύτερη προσπάθεια πώλησης της Τραπεζής Κρήτης.

Στη συνέχεια, η κυβέρνηση στις 25 Φεβρουαρίου 1998 προχώρησε σε νέα προσπάθεια πώλησης της Τραπεζής Κρήτης, ελπίζοντας ότι θα έχει θετικό αποτέλεσμα, καθώς δεν έθεσε κατώτατο τίμημα, όπως είχε κάνει τις δύο προηγούμενες φορές!

Όσον αφορά την πώληση της Τραπεζής Κεντρικής Ελλάδος, αυτή είχε ξεκινήσει στις αρχές του 1997 και περί τα τέλη Μαΐου αναμενόταν να υπάρξει εξέλιξη. Όμως, μια αλλαγή που έγινε στους όρους της πώλησης από τη διορισμένη από την κυβέρνηση διοίκηση της συγκεκριμένης τράπεζας υποχρέωσε στις 23 Μαΐου 1997 την τότε Τράπεζα Εργασίας, η οποία είχε εκδηλώσει ενδιαφέρον να την αγοράσει, να αποσύρει το ενδιαφέρον της. Με αποτέλεσμα να ματαιωθεί τελικά η πώληση, αφού και η Τράπεζα Πειραιώς έκανε στη συνέχεια το ίδιο. Σε ανακοίνωση που είχε εκδώσει τότε η «Τράπεζα Εργασίας» γνωστοποιούσε ότι αποσύρει το ενδιαφέρον της για την αγορά της Τραπεζής Κεντρικής Ελλάδος, επειδή η διορισμένη από την κυβέρνηση Σημίτη διοίκησή της πρόσθεσε νέο και δυσμενή όρο, για την πώληση που ανέφερε ότι η Τράπεζα που θα αγοράσει την Τράπεζα Κεντρικής Ελλάδος, θα διατηρήσει τις θέσεις εργασίας «ως έχουν σήμερα». Τα δύο αυτά περιστατικά δείχνουν πόσο «βαθιά» ήταν η έννοια του κρατισμού στα στελέχη του ΠΑΣΟΚ και παράλληλα ότι η κυβέρνηση Σημίτη ήταν μόνο κατ'επίφαση «εκσυγχρονιστική», αφού δεν προχωρούσε επί 2 περίπου χρόνια την ιδιωτικοποίηση δύο μικρών τραπεζών. Και φυσικά, το ανάλογο «σκηνικό» παρατηρήθηκε και στην περίπτωση της πώλησης της Ιονικής, η οποία έγινε την επόμενη χρονιά, το 1999 και αφού έγινε νέα προκήρυξη πώλησης!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ